I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 320/2008

ze dne 7. dubna 2008,

kterým se zrušuje vyrovnávací clo z dovozu některých elektronických mikroobvodů nazývaných DRAMs (dynamické paměti s libovolným přístupem) pocházejících z Korejské republiky a zastavuje řízení

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na článek 19 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

I. Stávající opatření

(1) Rada nařízením (ES) č. 1480/2003 ([2]) (dále jen „nařízení o konečném clu") uložila konečné vyrovnávací clo ve výši 34,8 % z dovozu některých elektronických mikroobvodů nazývaných DRAMs (dynamické paměti s libovolným přístupem) pocházejících z Korejské republiky a vyráběných všemi společnostmi kromě společnosti Samsung Electronics Co., Ltd (dále jen „Samsung"), pro kterou byla stanovena nulová celní sazba. Nařízení o konečném clu předcházelo nařízení Komise (ES) č. 708/2003 ze dne 23. dubna 2003, kterým se ukládá prozatímní vyrovnávací clo z dovozu některých elektronických mikroobvodů nazývaných DRAMs (dynamické paměti s libovolným přístupem) pocházejících z Korejské republiky ([3]) (dále jen „nařízení o prozatímním clu").

(2) Na základě zprávy přijaté Orgánem pro řešení sporů Světové obchodní organizace ([4]) (dále jen „*zpráva odborné skupiny ES-Korea pro DRAMs*") přijala Rada nařízení (ES) č. 584/2006 ([5]) za účelem provedení doporučení uvedených ve zprávě odborné skupiny a snížení konečného vyrovnávacího cla na 32,9 % (dále jen „prováděcí nařízení").

II. Zahájení částečného prozatímního přezkumu z moci úřední

(3) Výrobci ve Společenství Micron Europe Ltd a Qimonda AG (původně Infineon Technologies AG) poskytli Komisi přímé důkazy prokazující, že společnost Hynix Semiconductor Inc. (dále jen „Hynix") v období následujícím po období šetření v rámci původního šetření obdržela dodatečné subvence. Společnost Hynix mimoto předložila žádost o částečný prozatímní přezkum, v níž se uvádělo, že subvence, které byly v původním šetření považovány za napadnutelné, již neexistují.

(4) S ohledem na výše uvedená podání se Komise rozhodla postupovat z moci úřední.

III. Šetření

(5) Poté, co Komise rozhodla, že existují dostatečné důkazy pro zahájení částečného prozatímního přezkumu, a po konzultaci s poradním výborem oznámila dne 18. března 2006 zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([6]) zahájení částečného prozatímního přezkumu z moci úřední v souladu s článkem 19 základního nařízení.

([1]) Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 461/2004 (Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 12).
([2]) Úř. věst. L 212, 22.8.2003, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 2116/2005 (Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 7).
([3]) Úř. věst. L 102, 24.4.2003, s. 7.
([4]) WT/DS299/R *Evropská společenství – vyrovnávací opatření na čipy dynamické paměti s libovolným přístupem z Koreje*, přijatá dne 3. srpna 2005.
([5]) Úř. věst. L 103, 12.4.2006, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 67, 18.3.2006, s. 16.

(6) Přezkum byl omezen na prověření subvencování jednoho vyvážejícího výrobce, společnosti Hynix, s cílem posoudit potřebu zachování, zrušení nebo změny stávajících opatření. Období šetření trvalo od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005 (dále jen „období šetření“).

(7) Komise oficiálně informovala dotyčného vyvážejícího výrobce (Hynix), vládu Korejské republiky (dále jen „korejská vláda“) a výrobce ve Společenství o zahájení částečného prozatímního přezkumu. Zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost předložit svá stanoviska písemně a požádat o slyšení ve lhůtách stanovených v oznámení o zahájení.

(8) Aby Komise získala informace potřebné pro své šetření, zaslala dotazníky všem stranám, o nichž bylo známo, že se jich záležitost týká, a obdržela odpovědi od společnosti, korejské vlády a několika korejských bank, jakož i od Deutsche Bank AG.

(9) Komise se snažila ověřit obdržené informace a uskutečnila inspekce na místě v prostorách korejské vlády (ministerstvo financí a hospodářství (dále jen „MFH“) a Komise pro finanční dohled (dále jen „FSC“ (Financial Supervisory Commission)) a těchto společností a institucí v Soulu:

— Hynix Semiconductor Inc.,

— Korea Exchange Bank (dále jen „KEB“),

— Korea Development Bank (dále jen „KDB“),

— Woori Bank,

— Shinhan Bank,

— Deutsche Bank AG,

— National Agricultural Cooperative Federation (dále jen „NACF“),

— Hyundai Marine & Fire Insurance.

B. POSUZOVANÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

(10) Posuzovaný výrobek a obdobný výrobek jsou stejné jako v původním šetření, tj. některé elektronické mikroobvody nazývané dynamické paměti s libovolným přístupem (DRAMs) všech typů, hustot záznamů a variant, též montované, ve formě zpracovaných waferů nebo chipů, vyrobených pomocí variant technologie kovových oxidových polovodičů (MOS), včetně technologie CMOS, všech hustot záznamů (i budoucích), bez ohledu na přístupovou dobu, konfiguraci, obal nebo rám atd. pocházející z Korejské republiky. Dotčený výrobek zahrnuje rovněž DRAMs obsažené v paměťových modulech (ne zakázkových) nebo paměťových deskách (ne zakázkových), nebo v jiné agregované formě za předpokladu, že jejich hlavním účelem je poskytovat paměť.

(11) Dotčený výrobek lze v současnosti zařadit do kódů KN ex 8473 30 20, ex 8473 50 20, ex 8542 32 10, ex 8542 32 31, ex 8542 32 39 a ex 8548 90 20.

C. SUBVENCE

I. Úvod

(12) Na základě informací, které měla Komise k dispozici při zahájení, a odpovědí na dotazníky zaslaných Komisí byla zkoumána tato opatření:

a) záchranný balíček schválený Creditors' and Financial Institutions Council (dále jen „CFIC“) společnosti Hynix dne 30. prosince 2002 (dále jen „nová restrukturalizace“) zahrnující kapitalizaci pohledávky, konverzi dluhu a změny úrokových podmínek;

b) údajné preferenční financování poskytnuté korejskými bankami společnosti Beijing Orient Electronics (dále jen „BOE“) s cílem usnadnit nabytí podniku Hydis náležejícího společnosti Hynix;

c) údajné preferenční financování poskytnuté korejskými bankami fondu CVC s cílem usnadnit nabytí System IC, podniku společnosti Hynix, včetně převodu dluhu společnosti Hynix na jiný subjekt za sníženou cenu;

d) odkup pohledávek společnosti Hynix v hotovosti formou diskontu;

e) zvýhodněný daňový režim, který společnosti Hynix údajně přiznala vláda Korejské republiky;

f) refinancování dluhu společnosti Hynix z července 2005.

(13) Všechna výše uvedená opatření byla opatření *ad hoc*. S výjimkou opatření uvedeného v písmenu e) přijaly všechna opatření, jichž se týkalo šetření, věřitelské banky/instituce společnosti Hynix údajně na základě nařízení korejské vlády. Pro toto řízení je (stejně jako v původním šetření) nejdůležitější otázka „finančního příspěvku poskytnutého vládou“ ve smyslu článku 2 základního nařízení a připomíná se 9. až 15. bod odůvodnění nařízení o konečném clu.

II. **Finanční situace společnosti Hynix po původním šetření**

(14) Navzdory velkým balíčkům pomoci, které společnost Hynix obdržela v roce 2001, se její finanční situace nezlepšila a v roce 2002 byl podle společnosti Standard & Poor její rating „selective default“. Za prvních devět měsíců roku 2002 společnost vykázala ztrátu ve výši 1,03 bilionu KRW. Bylo zřejmé, že není schopna uhradit žádný splatný dluh. Její ukazatele na základě účetní závěrky za rok 2002 ukazují, že svými běžnými aktivy nemohla pokrýt běžná pasíva, svými příjmy nemohla uhradit úrokové výdaje, byla významně více financována dluhem než vlastním kapitálem a měla vysoké čisté ztráty. Ačkoliv pomoc z října 2001 do jisté míry situaci ulehčila, společnost se stále nacházela ve značné finanční tísni. Morgan Stanley Dean Witter, jeden z externích poradců společnosti Hynix, ve zprávě předložené v září 2002 uvedl, že je velmi nepravděpodobné, že by společnost Hynix „v příštích dvou letech nashromáždila dostatek hotovosti, aby dodržela splatné závazky z pohledávek“, nebo že by „rozšířila svou kapacitu a financovala technickou modernizaci a VaV, které jsou nezbytné, aby zůstala konkurenceschopným výrobcem DRAM“. Morgan Stanley Dean Witter dále uvedli, že „společnost Hynix je z technického hlediska v úpadku a je udržována pouze prostřednictvím programů restrukturalizace dluhu“ a že finanční závazky, které jsou nezbytné, aby se společnost dostala opět na konkurenceschopnou úroveň, jsou příliš vysoké. Věřitelé si nemohou dovolit společnost opatrovat, dokud se opět neuzdraví. Bez ohledu na výsledek je zpráva pro investory jasná: společnost Hynix není společností s ohodnocením „investment grade“.

(15) Merrill Lynch (rovněž v září 2002) uvedli: „Jsme stále více znepokojeni neutěšenými vyhlídkami společnosti Hynix, pokud jde o zisky. Odhady na rok 2002/2003 jsme snížili na schodek, jelikož zlepšení v oblasti nákladů a růst nabídky jsou omezené nedostatkem investic do modernizace výrobní technologie“. Deutsche Bank Korea, jeden z dalších poradců společnosti Hynix, připustili, že jejich oddělení pro kmenové akcie sice sledovalo odvětví polovodičů, nesledovalo však společnost Hynix kvůli „nechuti investorů“. Společnost sama vážnost svých finančních obtíží v uvedeném období nezpochybňuje.

III. **Nová restrukturalizace**

(16) V říjnu 2001 přijala CFIC plán normalizace podniku za účelem provedení rekonstrukce společnosti. CFIC byla složena z bank a jiných institucí, které byly věřiteli společnosti Hynix. Rozhodnutí CFIC byla přijímána 75 % většinou. Hlasovací práva každé instituce byla stanovena podle jejích pohledávek vůči společnosti Hynix.

(17) Podnik Hynix byl zahrnut v zákonu na podporu restrukturalizace korporací (Corporate Restructuring Promotion Act (dále jen „CRPA“)) a jako takový byl pod účinnou kontrolou jejích věřitelů. CFIC se rozhodla podnik nebo jeho část prodat třetí straně. V prosinci 2002 Výbor pro restrukturalizaci, který je podvýborem CFIC, zahájil jednání se společností Micron Technology Inc. Tato jednání trvala 5 měsíců. Strany podepsaly memorandum o porozumění, představenstvo společnosti Hynix však nakonec podmínky prodeje odmítlo.

(18) V květnu 2002 CFIC jako následné opatření vzhledem k pokračujícímu zhoršování finanční situace společnosti Hynix najala několik externích poradců, včetně Deutsche Bank („DB“), Morgan Stanley Dean Witter, Deloitte & Touche a A. D. Little, aby analyzovali situaci společnosti Hynix a předložili plán na její záchranu. Společně s těmito externími poradci prováděla do listopadu 2002 hloubkovou kontrolu ve společnosti Hynix KEB, která stála v čele CFIC jako hlavní věřitel. Výsledná zpráva, kterou vyhotovily Deutsche Bank a KEB (dále jen „zpráva DB“), byla předložena CFIC.

(19) Dne 30. prosince 2002 se CFIC rozhodla provést obrat v situaci podniku a podnik odprodat, jak bylo uvedeno ve zprávě DB. Změna zahrnovala restrukturalizaci spočívající v:

— kapitalizaci pohledávky ve výši 1 861,5 miliardy KRW,

— snížení kapitálu v poměru 21:1,

— konverzi dluhu ve výši 3 293 miliard KRW a

— změny úrokových podmínek nově formulovaného dluhu.

IV. **Popis opatření**

i) *Kapitalizace pohledávky*

(20) CFIC rozhodla o výměně pohledávek ve výši 1 861,5 miliardy KRW za akcie společnosti Hynix; to představovalo přibližně 50 % nezajištěných půjček společnosti Hynix. V době přijetí rozhodnutí v prosinci 2002 byla cena akcií při kapitalizaci stanovena na 435 KRW s použitím jednoměsíční průměrné tržní ceny. Ačkoliv podle CRPA je CFIC povinna při výpočtu ceny akcií při kapitalizaci použít přiměřenou metodu, žádná konkrétní metoda není stanovena.

(21) Restrukturalizační plán zahrnoval snížení kapitálu před uskutečněním kapitalizace, k čemuž byl nutný souhlas akcionářů. Ke kapitalizaci proto nemohlo dojít ihned. Jakmile bylo snížení kapitálu v poměru 21:1 provedeno, cena akcií při kapitalizaci činila 9 135 KRW (21 × 435 KRW) a kapitalizace pokračovala. Jelikož akcie v rámci kapitalizace měly být vydány až v dubnu 2003, tato cena sloužila jako minimální hodnota, nebyl však stanoven žádný strop. Skutečná cena akcií v době rozhodnutí byla ve skutečnosti 280 KRW; v dubnu 2003 poklesla na 167 KRW.

ii) *Konverze dluhu*

(22) Splatnost dluhu společnosti Hynix, který nebyl přeměněn na vlastní kapitál, byla prodloužena do prosince 2006. Tento nově formulovaný dluh činil celkem 3 293 miliard KRW.

iii) *Změny úrokových podmínek*

(23) Úroková sazba se u nově formulovaného dluhu snížila na 3,5 % z 6,5 %. S 3 % rozdílem se nakládalo jako s dodatečnou jistinou a byl připočten k nezaplacenému dluhu s datem splatnosti rovněž v prosinci 2006. Úrok z dodatečné jistiny byl stanoven ve výši 6 % a měl být placen čtvrtletně.

V. **Strategie korejské vlády ohledně společnosti Hynix**

(24) Jak je popsáno v nařízení o prozatímním clu a nařízení o konečném clu, korejská vláda se o situaci ve společnosti Hynix velmi zajímala. Korejská vláda připustila, že kvůli situaci společnosti Hynix nebyli zahraniční investoři ochotni v Koreji investovat, jelikož pohledávky korejských bank vůči společnosti Hynix byly příliš vysoké. Vláda potřebovala problém společnosti Hynix vyřešit, aby byla tato nejistota odstraněna. „Strukturální přizpůsobení“ společnosti Hynix bylo v druhé polovině roku 2002 uváděno jako hlavní politická otázka ve zprávě ministerstva financí a hospodářství. Zpráva předložená Národnímu shromáždění korejské Velké národní strany v opozici kritizovala to, že korejská vláda trvá na záchraně skupiny Hyundai, v níž byla společnost Hynix dceřinou společností, a uváděla, že korejská vláda záchranou společnosti Hynix „lije peníze do bezedné jámy“. Společnost Hynix tvrdí, že vzhledem k tomu, že zpráva byla předložena v listopadu 2002, neměla by se považovat za důkaz účasti korejské vlády na nové restrukturalizaci. Nová restrukturalizace však byla věřiteli schválena měsíc po předložení zprávy Velké národní strany a o nejlepším způsobu záchrany společnosti Hynix se uvažovalo už měsíce předtím. Zpráva Velké národní strany proto nehraje roli v otázce, zda korejská vláda měla strategii na záchranu společnosti Hynix.

(25) V první polovině roku náměstek ministra financí uvedl, že „věřitelé budou muset najít řešení pro společnost Hynix pokud možno co nejdříve, aby se minimalizoval nepříznivý dopad na hospodářství“. Za tímto účelem se uskutečnila schůzka mezi korejskou vládou a věřiteli společnosti Hynix, na niž korejská vláda oznámila svůj názor na tehdy probíhající jednání se společností Micron. MFH nemohlo potvrdit ani popřít, zda se uskutečnily i jiné schůzky, a tvrdilo, že záznamy ze schůzek nebyly vždy uchovávány. FSC na druhou stranu uvedla, že se žádné další schůzky neuskutečnily, ačkoliv byla o dění informována prostřednictvím neformálních telefonních hovorů. Z důkazů obsažených ve spisu však vyplývá, že korejská vláda s ohledem na předchozí šetření týkající se její účasti ve společnosti Hynix ze strany Evropských společenství a USA přikázala, aby se veškerá komunikace týkající se společnosti Hynix uskutečňovala ústně, aby ji nebylo možno sledovat ([1]). FSC uvedla, že nemá žádnou pravomoc zasahovat do snah jednotlivých společností o restrukturalizaci, že však proces částečně monitoruje například tehdy, pokud se domnívá, že by to mohlo znamenat šok pro trhy. FSC provádí takovéto monitorování prostřednictvím kontaktů s osobami „na pracovní úrovni“, avšak o takovýchto kontaktech nejsou uchovávány žádné záznamy. Ačkoliv FSC připustila, že společnost Hynix byla restrukturalizována, protože byla příliš velká, trvala na tom, že způsob restrukturalizace určovali výhradně věřitelé. Věřitelské banky společnosti Hynix potvrdily, že FSC na restrukturalizaci podrobně dohlížela prostřednictvím telefonních hovorů a žádostí o informace.

(26) Korejská vláda na schůzkách v dubnu 2002 věřitelům společnosti Hynix oznámila své oficiální stanovisko, a to buď společnost Hynix prodat, nebo ji zachránit, aby se ztlumil šok. Ačkoliv korejská vláda trvala na tom, že rozhodnutí o likvidaci bylo ponecháno na věřitelích, její výroky o významu záchrany společnosti Hynix (prostřednictvím restrukturalizace nebo prodeje) s cílem obnovit důvěru v korejské trhy jsou s tímto tvrzením v rozporu. Přesvědčení korejské vlády, že společnost Hynix je příliš velká, než aby mohla vyhlásit úpadek, dokládá tvrzení jedné z věřitelských bank, že společnost Hynix je tak velká společnost zaměstnávající tak vysoký počet lidí a s tolika zakázkami, že „si dovedete představit, co by se stalo, kdyby vyhlásila úpadek nebo se dostala do platební neschopnosti“. Jeden z externích poradců společnosti Hynix mimoto ve svém jmenovacím dopise napsal, že bude nápomocen „… v úsilí nalézt pro společnost Hynix reálné a proveditelné restrukturalizační řešení, které by *minimalizovalo sociální škody*…“ (zdůraznění přidáno). Bylo zřejmé, že likvidace společnosti Hynix nepadá v úvahu.

([1]) Kangwon Lee, výkonný ředitel KEB, „I will not tell“ („Neřeknu“), Maeil Business Newspaper, 23. srpna 2002.

VI. **Účast korejské vlády ve věřitelských bankách společnosti Hynix**

(27) Korejská vláda je hlavním akcionářem v mnoha věřitelských bankách společnosti Hynix. Z informací obsažených ve spisech, které poskytly banky, společnost Hynix a korejská vláda, vyplývá, že korejská vláda má přinejmenším významný podíl (> 20 %) ve věřitelských bankách/finančních institucích, které mají v CFIC nejméně 75 % hlasovacích práv. Připomíná se, že požadovaná většina v CFIC byla 75 %. Proto nelze účast korejské vlády na rozhodnutích přijatých CFIC zpochybnit.

(28) Stejně jako v původním šetření jsou KDB a NACF subjekty, které jsou zcela ve vlastnictví státu, a považují se proto za veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 1 odst. 3 základního nařízení.

(29) Ve spisech nejsou obsaženy žádné důkazy, které by prokazovaly, že se situace Woori Bank změnila oproti situaci popsané v 80. až 82. bodě odůvodnění nařízení o prozatímním clu. Jak se uvádí v nařízení o prozatímním clu, Chohung Bank (nyní nazvaná Shinhan Bank, jelikož se dne 1. dubna 2006 spojila s Shinhan Bank) uzavřela v lednu 2002 s Korean Deposit Insurance Corporation (dále jen „KDIC“) memorandum o porozumění, které KDIC, veřejnoprávnímu subjektu, umožňuje mít rozhodující vliv na rozhodování Chohung Bank.

(30) Nařízení ministerského předsedy č. 408 je dalším důkazem o tom, že existoval právní rámec pro politicky odůvodněné zásahy korejské vlády do finančního odvětví. Korejská vláda uvádí nařízení jako důkaz, že korejská vláda oficiálně oznámila, že nebude do bank a finančních institucí zasahovat. Avšak čl. 5 odst. 1 nařízení ministerského předsedy č. 408 stanoví, že „v případě, že organizace finančního dohledu předloží žádost o spolupráci finančních institucí nebo o podporu vzhledem k nutnosti stabilizovat finanční trh… je nutno toto provést prostřednictvím dokumentu nebo na schůzce“. Nařízení proto nejenže nevylučuje zásahy vlády do finančních institucí, nýbrž rovněž výslovně stanoví způsoby, jak lze takovýto zásah provést.

(31) Společnost Hynix tvrdila, že KEB nebyla kontrolována korejskou vládou, a uvedla podíl Commerzbank jako důkaz o nezávislosti na zásazích korejské vlády. Předložila rovněž dokumenty, které odkazují na právo veta Commerzbank, v některých záležitostech, včetně řízení rizik. KEB však nemohla potvrdit, že Commerzbank, ačkoliv vyslala osobu, aby se stala členem úvěrového týmu, skutečně vykonávala kontrolu nad rozhodnutími o úvěrech, a uvedla, že si existence tohoto práva veta není vědoma. Nedávné šetření v souvislosti s účastí korejské vlády na nákupu akcií v KEB ze strany Lone Star v roce 2003 prokazuje, že má korejská vláda nad KEB kontrolu. Usuzuje se proto, že není důvod odklonit se od závěrů původního šetření, pokud jde o vliv korejské vlády na rozhodnutí KEB.

(32) Dalším příkladem účasti korejské vlády ve věřitelských bankách společnosti Hynix bylo jmenování bývalého ministra průmyslu a obchodu předsedou Výboru pro restrukturalizaci CFIC společnosti Hynix řídícím výborem tohoto subjektu, načež byl o několik měsíců později opět jmenován ministrem.

(33) Kookmin a Woori Bank rovněž ve svých brožurách pro Securities Exchange Commission v roce 2002 uvedly, že je zásahy korejské vlády mohou vést k politicky orientovaným rozhodnutím. Společnost Hynix předložila důkazy, že dotyčný text neodkazuje výslovně na společnost Hynix, a nemělo by se mít za to, že z něj vyplývá, že korejská vláda vykonává kontrolu nad korejským bankovním odvětvím. Důkazy předložené společnosti Hynix však nezpochybňují ostatní části brožury, které například varují, že by podíl korejské vlády „mohl vést k tomu, že přijmeme opatření nebo budeme sledovat politické cíle, jež mohou být v rozporu se zájmy [věřitelů]“.

(34) Komise požádala o nahlédnutí do interní dokumentace týkající se rozhodnutí věřitelských institucí o schválení restrukturalizačního plánu. Tyto důvěrné dokumenty prokazují, že ačkoliv věřitelé při rozhodování o účasti na restrukturalizaci postupovali podle svých běžných interních postupů, nejednali v souladu s úvěrovým ratingem, který společnosti Hynix přiznali pro dotyčné období. Ačkoliv všichni věřitelé přiznali společnosti Hynix rating odpovídající hodnocení „selective default“ společnosti Standard & Poor, přistoupili nicméně ke schválení restrukturalizačního plánu. Například v době, kdy byla restrukturalizace schválena, se v úvěrovém ratingu společnosti Hynix jedné banky uvádělo, že společnost je vysoce zranitelná a že možnost obnovení podniku není příliš pravděpodobná. Rating, který společnosti Hynix přiznala jiná zúčastněná banka, uváděl, že možnost nesplacení je velmi vysoká a že budoucí zotavení není možné. Tyto banky však přikročily ke schválení návrhu na restrukturalizaci, ačkoliv z důkazů vyplývá, že to nebylo v souladu s tržně orientovaným přístupem, a ani zpráva DB nenaznačovala opak.

(35) To bylo prokázáno tím, jak věřitelé zacházeli s nově formulovaným dluhem a vlastním kapitálem, který získali v rámci kapitalizace pohledávky: přibližně 80–90 % dluhu společnosti Hynix bylo odepsáno jako ztráta (v jednom případě dokonce 100 %) a vlastní kapitál byl zaúčtován ve výši přibližně 20 % ceny, kterou věřitelé zaplatili.

(36) Společnost tvrdí, že následující události prokazují, že rozhodnutí věřitelů bylo správné – od roku 2005 je společnost Hynix zisková a věřitelé prodali své podíly ve společnosti se značným ziskem. Jedná se však o následnou analýzu, která naprosto neodůvodňuje závěr, že v době, kdy věřitelé schválili restrukturalizační plán, to bylo v souladu s tržně orientovaným přístupem. Mimoto skutečnost, že společnost Hynix přežila, byla zapříčiněna mimořádně vysokými subvencemi, které obdržela. Není možno tvrdit, že protože společnost Hynix přežila, subvence nebyly subvencemi, jelikož přežití bylo možné pouze díky těmto subvencím. Věřitelé byli v postavení, v jakém se nacházeli na konci roku 2002 proto, že se účastnili restrukturalizace v roce 2001, která představovala subvenci. Nemohou proto tvrdit, že je nutno je srovnávat se soukromými věřiteli, kteří přijímají veškerá opatření ohledně své situace v konkrétním časovém okamžiku zcela podle své vůle. Tvrzení společnosti Hynix proto neovlivňuje závěr, že věřitelé nejednali v souladu s tržně orientovaným přístupem.

VII. **Závěr o finančním příspěvku**

(37) Vzhledem k existujícím důkazům o strategii korejské vlády ohledně společnosti Hynix a její účasti na rozhodovacím procesu věřitelů společnosti Hynix, jakož i důkazům týkajícím se bezvýchodné situace společnosti Hynix a neochoty trhu navýšit kapitál, a nedostatečným důkazům, že stávající věřitelé jednali v souladu s tržním měřítkem, aniž by byli sami narušeni subvencemi, se vyvozuje závěr, že korejská vláda pověřila dlužníky společnosti Hynix a nařídila jim zachránit tuto společnost schválením restrukturalizace, jak bylo popsáno výše v 19. bodě odůvodnění. To představovalo finanční příspěvek ve smyslu čl. 2 odst. 1 základního nařízení.

(38) Společnost Hynix tvrdila, že korejská vláda neměla nic společného s novou restrukturalizací, kterou navrhli věřitelé s pomocí externích poradců. Dále uvedla, že důkazy obsažené ve spisu pouze prokazují, že se korejská vláda zajímala o budoucnost společnosti Hynix, avšak nesplňují požadavek na prokazatelnou spojitost mezi korejskou vládou a jednáním bank. Ačkoliv podíl korejské vlády není přesvědčivým důkazem o nařízení nebo pověření, dostatečně dokládá, nakolik může korejská vláda ovlivnit rozhodovací proces bank. Stejně jako v původním šetření důkazy obsažené ve spisu naznačují, že jako hlavní akcionář mohla korejská vláda jmenovat ředitele, a byla tudíž schopna ovlivnit výsledek hlasování na zasedáních správní rady. Různé tiskové články a zprávy ve spise jednoznačně prokazují, že by korejská vláda nedovolila, aby společnost Hynix vyhlásila úpadek, a prokazuje to rovněž skutečnost, že jedna z bank zcela vlastněných korejskou vládou odkoupila od ostatních věřitelů dluh společnosti Hynix s cílem zmírnit finanční zátěž bank, které byly pověřeny záchranou této společnosti. Nepopírá se, že nový restrukturalizační plán navrhli externí poradci společnosti Hynix ve spojení s jejími věřiteli; z důkazů obsažených ve spisu však vyplývá, že korejská vláda pověřila věřitele společnosti Hynix a nařídila jim, aby společnost restrukturalizovali a nenechali ji vyhlásit úpadek.

(39) Chování bank proto jednoznačně prokazuje, že nejednaly v souladu s běžnými obchodními úvahami. Žádná z bank společnost Hynix nepovažovala za společnost s hodnocením „investment grade“. Ve skutečnosti veškeré ratingy přiznané společnosti Hynix jejími věřiteli prokazují, že ji považovali za značně rizikovou a pochybovali, že by byla schopna přežít. Společnost uvedla, že by chování věřitelů mělo být přezkoumáno z hlediska „stávajícího věřitele“. Jak je však popsáno podrobněji výše ve 36. a níže ve 41. až 44. bodě odůvodnění, je v tomto případě, který je ovlivněn velmi vysokými subvencemi podobnými těm, jež byly poskytnuty pouze asi o rok dříve, správným testem ohledně komerční přiměřenosti chování věřitelů test soukromého investora. Není proto nutné zabývat se otázkou, zda by se stávající věřitel choval podobně jako věřitelé Hynix.

VIII. **Výhoda**

(40) Co se týká výhody poskytnuté společnosti Hynix, KEB, Woori Bank, Shinhan Bank, KDB a NACF tvrdily, že se účastnily nové restrukturalizace, jelikož chtěly maximalizovat míru návratnosti u půjček, které již byly společnosti Hynix poskytnuty. Měly za to, že hodnota společnosti Hynix jako podniku byla vyšší než aktuální likvidační hodnota. Nicméně toto srovnání, bez ohledu na svou opodstatněnost coby standard pro analýzu existence výhody, by v žádném případě nebylo použitelné v daném případě z důvodů objasněných v 36. a 41. až 44. bodě odůvodnění. Existence možné výhody pro věřitele s vysokými pohledávkami navíc neprokazuje, že společnost Hynix neměla žádnou výhodu.

(41) Společnost Hynix uvádí, že nová restrukturalizace byla založena na tržních podmínkách, jelikož ji navrhli externí poradci, například DB a Deloitte, po měsících hloubkové kontroly a vycházela ze zprávy DB, která doporučovala postup, jenž byl následně dodržen. Zpráva DB však byla adresována věřitelům společnosti Hynix. Jejím cílem bylo maximalizovat vrácení dluhu těmto věřitelům a zároveň nenechat společnost vyhlásit úpadek. Společnost Hynix tvrdila, že testem, jenž by se měl použít ke zjištění výhody, kterou společnost obdržela na základě nové restrukturalizace, je test „soukromého věřitele“, nikoliv test „soukromého investora“. Postavení věřitelů je činitelem, jenž by bylo možno v analýze posoudit; jak je však vysvětleno v 36. bodě odůvodnění a níže, v tomto případě nemůže hrát žádnou roli.

(42) Obecně je příslušnou normou to, zda by tržně orientovaný investor s pohledávkami nebo bez stávajících pohledávek vůči společnosti Hynix posuzoval či neposuzoval navrhovanou investici do společnosti Hynix jako smysluplnou. Zpráva DB neposkytuje na tuto otázku spolehlivou odpověď, jelikož vzhledem k tomu, že je určena stávajícím věřitelům, je založena na použití stávající dluhové a kapitálové struktury společnosti Hynix jako prostředku pro navrhované investice, a omezuje tudíž na nulu možnost hypotetických vnějších investic za stejných podmínek. Zpráva DB neobsahuje žádné důkazy o tom, že by externí soukromí investoři měli zájem vložit peníze do společnosti Hynix. DB soukromým investorům ve skutečnosti doporučovala do společnosti Hynix neinvestovat, jak prokazuje skutečnost, že její oddělení výzkumu nesledovalo kmenové akcie společnosti Hynix.

(43) Každopádně byla finanční situace společnosti Hynix v době nové restrukturalizace (jak je popsáno výše ve 14. bodě odůvodnění) bezvýchodná a bylo zřejmé, že společnost Hynix není schopna hradit své závazky. Trh proto neposkytl žádné financování, jak je zřejmé z tvrzení finančních poradců uvedených ve 14. a 15. bodě odůvodnění. Ačkoliv zpráva DB naznačuje způsob, jak by mohli věřitelé společnosti Hynix minimalizovat své ztráty, neuvádí důvody, proč by měl trh nadále půjčovat nebo investovat peníze do společnosti Hynix, společnosti s ratingem „selective default“. Ostatní údaje o postavení společnosti Hynix a situaci na trhu, jež jsou k dispozici, potvrzují, že zpráva DB nedává spolehlivou odpověď na otázku, zda by tržně orientovaný investor hodnotil či nehodnotil navrhovanou investici do společnosti Hynix jako smysluplnou.

(44) Ponecháme-li stranou otázku, jaký způsob jednání mohl či nemohl být stranám dostupný v roce 2002 vzhledem k tehdy panující situaci, faktem zůstává, že společnost Hynix se do této situace dostala investicemi, které nebyly z hospodářského hlediska přiměřené, a rozhodnutími o půjčkách, jež přijala korejská vláda nebo která byla přijata jejím jménem v roce 2001, a jejichž účinky přetrvávaly v roce 2002 i posléze. Výslovným účelem nové restrukturalizace bylo refinancovat společnost Hynix a nelze ji oddělit od první pomoci v roce 2001. Tato dvě opatření jsou neoddělitelně spjata. Jinými slovy, jen kvůli neracionální povaze a následnému neúspěchu předchozí restrukturalizace bylo nutné přeměnit pohledávky stávajících věřitelů opatřením z roku 2002. Řešení navrhované ve zprávě DB bylo proto možné pouze v důsledku opatření z roku 2001. Určité navrhované jednání nelze považovat za tržní měřítko, je-li toto jednání samo o sobě pokračováním předchozího nepřiměřeného investičního rozhodnutí vlády. Z tohoto důvodu zpráva DB nedává spolehlivou odpověď na otázku, zda by tržně orientovaný investor hodnotil či nehodnotil navrhovanou investici do společnosti Hynix jako smysluplnou.

(45) Vyvozuje se proto závěr, že nová restrukturalizace poskytla společnosti výhodu ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení.

IX. **Specifičnost**

(46) Jelikož opatření zahrnující novou restrukturalizaci byla přijata výhradně pro společnost Hynix, považují se konverze dluhu, přeměna úroků na jistinu a kapitalizace pohledávky za specifické ve smyslu článku 3 základního nařízení.

X. **Výpočet výše výhody**

i) *Načasování výhody*

(47) Podle článku 5 základního nařízení se výše napadnutelných subvencí vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která bude zjištěna za posuzované období. Když bylo dne 30. prosince 2002 přijato rozhodnutí o restrukturalizaci, byla výše pohledávek odpovídající částce, jež měla být přeměněna na vlastní kapitál, odečtena od půjček a zaúčtována jako úprava kapitálu (poznámka 14 k účetní závěrce společnosti Hynix za rok 2002). Téhož dne byla společnost Hynix rovněž zproštěna svých závazků platit úroky s ohledem na tento dluh.

(48) Výrobní odvětví Společenství uvedlo, že výhoda z nové restrukturalizace společnosti Hynix vznikla až 13. dubna 2003, kdy byly akcie skutečně vydány věřitelům. Na druhou stranu společnost uvedla, že dnem vzniku výhody je prosinec 2002, jelikož to byl den, kdy bylo věřiteli přijato rozhodnutí o schválení restrukturalizace, a datum, kdy byla společnost Hynix zproštěna svých závazků, pokud jde o dluh.

(49) Jelikož odborná skupina Orgánu pro řešení sporů pro DRAMs uvedla, že výhoda subvence musí být posuzována z hlediska příjemce, a společnost neměla ode dne přijetí rozhodnutí o přistoupení k nové restrukturalizaci žádný závazek vůči věřitelům, usuzuje se, že dnem vzniku výhody pro společnost Hynix byl 30. prosinec 2002.

ii) *Základ pro výpočet*

Konverze dluhu a změny úrokové sazby a platebních podmínek

(50) V souladu s metodikou přijatou v původním šetření se pro účely výpočtu výhody považuje konverze dluhu za půjčku. Přeměna úroků na jistinu bude za tímto účelem rovněž považována za půjčku. V původním šetření se mělo za to, že subvence je nominální částkou jistiny půjčky poskytnuté na běžnou pětiletou dobu odpisů majetku. Každá roční částka takto přidělená se zvyšovala připočtením běžné komerční úrokové sazby v Koreji

(7 %). Odborná skupina *ES-Korea pro DRAMs* toto kritizovala jako „metodiku subvencí", která neodráží skutečnost, že půjčky jsou na rozdíl od dotací splatné a že „je tedy pro společnost zjevně méně výhodné, je-li jí poskytnuta půjčka, než když je jí poskytnuta dotace" ([1]). Odborná skupina se domnívala, že by Evropská komise měla svůj výpočet založit na měřítcích, která odrážejí běžnou investiční praxi.

(51) Na základě připomínek odborné skupiny WTO týkajících se metodiky subvencí použité v původním šetření se v tomto přezkumu považovalo za vhodné nalézt měřítko založené na půjčce, na jehož základě by bylo možno vypočítat výhodu.

(52) Finanční situace společnosti Hynix v době nové restrukturalizace (jak je popsáno výše ve 14. a 15. bodě odůvodnění) byla bezvýchodná a bylo zřejmé, že společnost Hynix není schopna hradit své závazky. Na trhu proto nebylo dostupné žádné financování. V době nové restrukturalizace nebyly společnosti Hynix poskytnuty žádné komerčně srovnatelné půjčky, ani nebyly k dispozici ověřené důkazy o nákladech a podmínkách srovnatelné komerční půjčky, která by byla v příslušné době poskytnuta společnosti Hynix nebo jiné společnosti ve srovnatelné situaci. Skutečnost, že se nové restrukturalizace účastnily rovněž soukromé subjekty, neposkytuje spolehlivé měřítko. Zúčastněné subjekty byly malé a měly ve společnosti Hynix nevýznamné částky pohledávek v porovnání se subjekty řízenými korejskou vládou. V souladu se zjištěními odborné skupiny WTO v případě *japonských DRAMs*, která hodnotila stejné skutečnosti jako toto šetření, účast vlády v rozhodovacím procesu týkajícím se nové restrukturalizace narušuje trh, a proto nelze soukromé subjekty, jež nedostávají pokyny od vlády, považovat za spolehlivé měřítko ([2]).

(53) Komise proto sestavila zprostředkované měřítko založené na komerční úrokové sazbě s připočtením rizikové prémie odrážející míry výpadků u společností vykazujících srovnatelné riziko. Takovéto měřítko bere v úvahu délku půjčky, referenční úrokovou sazbu, kterou by platila úvěruschopná společnost, pravděpodobnost nesplacení neúvěruschopnou společností v rámci konkrétního období a pravděpodobnost nesplacení úvěruschopnou společností v rámci stejného konkrétního období.

(54) K výpočtu odpovídající referenční úrokové sazby pro neúvěruschopnou společnost Komise použila tento vzorec:

$$i_b = [(1 - q_n)(1 + i_f)^{n/(1-p_n)}]^{(1/n)} - 1$$

kde:

n = délka půjčky

i_b = referenční úroková sazba pro neúvěruschopného vypůjčovatele

i_f = dlouhodobá úroková sazba, kterou by platila úvěruschopná společnost

p_n = pravděpodobnost nesplacení neúvěruschopnou společností v období *n* let

q_n = pravděpodobnost nesplacení úvěruschopnou společností v období *n* let.

(55) Pro účely tohoto výpočtu Komise použila jako sazbu pro úvěruschopnou společnost pro půjčky v KRW průměrnou úrokovou sazbu Bank of Korea v roce 2003 pro firemní dluhopisy s ratingem „investment grade", která činila 10,43 %. Míry výpadků u úvěruschopných i neúvěruschopných společností pro období předmětných opatření byly převzaty od Moody's Investor Services. Míra výpadků u neúvěruschopné společnosti v roce 2003 v období 3 let (doba konverze dluhu) byla 54,86 %, zatímco míra výpadků u úvěruschopné společnosti v období 3 let v roce 2003 činila 0,33 %. To vedlo k celkové úrokové sazbě ve výši 43,8 %. Naproti tomu úroková sazba placená společností Hynix v případě nově formulovaného dluhu činila 3,5 %, to znamená rozdíl v úrokové sazbě ve výši 40,3 %, jenž vede k sazbě vyrovnávacího cla ve výši 23,7 %.

Kapitalizace pohledávky

(56) Jak je popsáno výše ve 21. bodě odůvodnění, CFIC vypočítala ke dni 30. prosince 2002 cenu akcií v případě kapitalizace pohledávky na 435 KRW, a to na základě jednoměsíční průměrné tržní ceny. Společnost tvrdí, že to byla z obchodního hlediska platná metoda ke stanovení ceny akcií a že odrážela skutečnou situaci na trhu. Tato cena ve skutečnosti odrážela strop; pokud by se cena akcií mezi 30. prosincem 2002 a dnem skutečného vydání akcií zvýšila, cena by se odpovídajícím způsobem změnila. Skutečná cena ke dni přijetí rozhodnutí o přistoupení k nové restrukturalizaci činila 280 KRW. Když byl dluh po snížení kapitálu přeměněn na vlastní kapitál za cenu 9 135 KRW (435 KRW × 21), byla cena akcií ve skutečnosti 3 500 KRW. Pokud se nebere v úvahu účinek snížení kapitálu, vydané akcie byly obchodovány značně pod nominální hodnotou, a to za 167 KRW. Je nesporné, že CFIC měla volnost jednání, pokud jde o metodu, pomocí níž bylo možno stanovit cenu akcií při kapitalizaci. Bez ohledu na tuto volnost jednání však vzhledem k tomu, že cena akcií při kapitalizaci nebyla pevně stanovenou cenou, nýbrž zárukou, že společnost obdrží za své akcie minimální částku, nelze ji považovat za cenu, která odpovídá skutečné obchodní situaci, zejména vzhledem ke skutečné ceně v době, kdy byla stanovena cena akcií při kapitalizaci, a nepřekvapující klesající tendenci mezi dobou zasedání CFIC a provedením kapitalizace v dubnu 2003.

([1]) *Zpráva odborné skupiny ES – Korea pro DRAMs, odstavec 7.212.*
([2]) *Zpráva odborné skupiny Japonsko – Korea pro DRAMs WT/DS336/R, odstavce 7.283–7.298.*

(57) K výpočtu výhody, kterou obdržela společnost Hynix z kapitalizace pohledávky, je nutno vzít v úvahu náklady na emisi kmenových akcií. Komise poznamenává, že k přezkumu případných nákladů na kapitalizaci z pohledu příjemce je třeba vzít v úvahu povinnosti uložené společnosti při vydávání nových kmenových akcií. Komise v tomto ohledu poznamenává, že injekce do kmenového akciového kapitálu obvykle neukládají společnosti konkrétní povinnosti, protože neexistuje ani pevná sazba návratnosti, kterou musí společnost dosáhnout, ani se ve skutečnosti nemusí provádět žádné platby. Společnost má však přinejmenším teoretickou povinnost rozdělit svůj zisk nebo jeho část akcionářům; poměr kapitálové návratnosti (dále jen „ROE“) by mohl poskytnout určitý náznak výše návratnosti, která se očekává, že společnost poskytne svým akcionářům, a mohl by se použít při výpočtu výše výhody poskytnuté společnosti Hynix. Avšak ROE společnosti Hynix byl v roce 2003 záporný, jak bylo vypočteno s použitím její účetní závěrky za příslušný rok. Proto není na základě objektivního zhodnocení finančního postavení společnosti Hynix v době kapitalizace pohledávky myslitelné očekávat, že by společnost Hynix byla schopna rozdělit jakékoli výnosy svým akcionářům za příslušný rok. Pokud se jako měřítko použije ROE, stále by se došlo k závěru, že celá částka kapitalizované pohledávky představuje napadnutelnou subvenci.

(58) Komise rovněž přezkoumala, zda společnost Hynix vynaložila náklady spojené s tím, že se musela vzdát svých vlastnických podílů v důsledku kapitalizace, nebo s potenciálním zředěním cen akcií v důsledku vydání nových akcií. Komise na základě svého přezkumu existujících důkazů nevěří, že by se čistá výhoda společnosti Hynix z celé kapitalizace pohledávky zmenšila v důsledku vydání nových akcií. V tomto ohledu se Komise domnívá, že je nezbytné zjistit, jaký dopad měla kapitalizace pohledávky na finanční situaci společnosti Hynix.

(59) Jelikož jde o mezní kritérium, je důležité uznat, že toto nebyla přímá kapitálová infuze. Základní výhoda společnosti Hynix vycházela z obrovské částky dluhu, který byl vymazán v důsledku kapitalizace, a to částky 1 861,5 miliardy KRW. To zbavilo společnost Hynix povinností splatit jakoukoli částku jistiny a zaplatit úroky. Místo toho se tato obrovská částka dluhu nahradila kmenovými akciemi vydanými pro věřitelské banky. Společnosti Hynix však nevznikly žádné skutečně vyčíslitelné náklady z vydání nových akcií. Zatímco hodnota existujících akcií byla zředěna v důsledku emise, tento postup neměl žádný dopad na rozvahu společnosti Hynix. Výsledkem nebyly žádné úbytky hotovosti (kromě výdajů spojených s vydáním nových akcií) a společnost Hynix nebyla zavázána k žádným hotovostním platbám v budoucnu, jak by tomu bylo v případě dluhových nástrojů.

(60) Společnost uvedla, že od případně zjištěné výhody je nutno odečíst tržní hodnotu akcií, a citovala pokyny Komise pro výpočet subvence v šetřeních týkajících se vyrovnávacích cel, které v oddílu E písmenu f) bodu iii) stanoví, že „pokud vláda nakupuje akcie společnosti a platí za tyto akcie cenu vyšší, než je tržní cena (*s přihlédnutím k jiným činitelům, jež mohou ovlivnit soukromého investora*), představuje částku subvence rozdíl mezi těmito dvěma cenami“ (zdůraznění přidáno). Soukromý investor by však v příslušné době akcie společnosti Hynix vůbec nekoupil. Z důkazů obsažených ve spisu vyplývá, že se s akciemi společnosti Hynix obchodovalo na tak nízké úrovni, že obchodování mělo být zastaveno nebýt výjimky v korejských předpisech o kótování, která (jak se zdá) byla vytvořena pouze pro společnost Hynix. Skutečnost, že akcie měly tržní hodnotu, nemá navíc žádný dopad na společnost, která ji nemusí platit. To by byla důležitá úvaha pouze v případě, pokud by kapitalizace pohledávky zahrnovala prvek, jenž by společnost Hynix zavazoval odkoupit akcie zpět.

(61) Na základě všech těchto aspektů a vzhledem k tomu, že společnost Hynix nenahlásila žádné náklady spojené s vydáním kmenových akcií, se má za to, že vhodným přístupem ke stanovení výhody z kapitalizace pohledávky je zohlednění celé částky kapitalizace.

iii) *Konečný výpočet výhody*

(62) Jak bylo objasněno výše v 61. bodě odůvodnění, celá částka kapitalizace pohledávky byla brána jako výhoda plynoucí společnosti Hynix z tohoto opatření. Tato subvence poskytuje velkou, neopakující se výhodu, jelikož (jak je popsáno výše) za vhodnou se považovala metoda rozložení na období 5 let. Výše takto přidělené subvence byla vyjádřena jako procento celkového prodeje společnosti Hynix v roce 2005. S úrokem – při použití průměrných komerčních úrokových sazeb platných v Koreji pro období přezkumného šetření – činí napadnutelná subvence 6,8 %. Jelikož je však kapitalizace pohledávky jednorázovou, neopakující se subvencí poskytnutou ve stanoveném období a jelikož se usuzuje, že tato doba subvencování začala v době, kdy byla výhoda skutečně obdržena, má se za to, že skončila dne 31. prosince 2007.

(63) Jak je uvedeno výše v 50. bodě odůvodnění, konverze dluhu a přeměna úroků na jistinu byly považovány za půjčky a považují se za opakující se subvenci. Společnost tvrdila, že subvenci obdrženou při restrukturalizaci v prosinci 2002 splatila, když v červenci 2005 refinancovala svůj dluh konsorciu korejských a zahraničních bank (viz níže 75. a 76. bod odůvodnění). Společnost Hynix tvrdí, že refinancování, jehož prostřednictvím

převzala nový dluh, aby splatila dluh v rámci nové restrukturalizace a přestal se na ni vztahovat CRPA, subvenci zrušilo. Když v roce 2005 došlo k refinancování, společnost Hynix se stala opět ziskovou a podle Korea Investors Service Inc. měla úvěrový rating BBB+. Refinancování dluhu na základě komerčních podmínek ze strany společnosti Hynix zamezilo dalšímu opakování subvence, takže výhoda přestala existovat. Proto se usuzuje, že ode dne 13. července 2005 přestala konverze dluhu a přeměna úroků na jistinu poskytovat společnosti Hynix výhodu.

XI. **Ostatní údajné režimy subvencí**

Prodej BOE-Hydis

(64) V lednu 2003 společnost Hynix prodala svůj podnik na výrobu displejů z tekutých krystalů (dále jen „Hydis“) čínské společnosti Beijing Orient Electronics Technology Group Co. Limited (dále jen „BOE“) za přibližně 380 milionů USD. Kupní cena byla velkou měrou financována půjčkami poskytnutými věřitelskými bankami společnosti Hynix, konkrétně KEB, KDB, Woori Bank a Hyundai Marine and Fire Insurance („HMFI“), které společně půjčily nově založené společnosti BOE-Hydis, zřízené za účelem pořízení aktiv, 188 milionů USD.

(65) Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že korejská vláda pověřila korejské banky a nařídila jim, aby poskytly zvýhodněné financování s cílem umožnit BOE nabytí aktiv, tudíž poskytnout společnosti Hynix velmi potřebnou peněžní injekci.

(66) Ačkoliv existovaly určité důkazy, že KEB a Hynix vyvíjely jistý nátlak na některé jiné půjčovatele a že BOE nebyla schopna získat finanční prostředky od nezávislých věřitelů, nebyly k dispozici důkazy, že poskytnuté financování bylo ve skutečnosti napadnutelnou subvencí. Zjištění učiněná ohledně pověření a/nebo pokynů pro korejské banky ze strany korejské vlády nepostačuje. Aby bylo možno zjistit napadnutelnou subvenci za okolností popsaných výrobním odvětvím Společenství, je nutno prokázat, že samotná společnost BOE byla korejskou vládou pověřena a bylo jí nařízeno, aby koupila Hydis. Ačkoliv podmínky financování poskytnutého korejskými bankami byly velkorysé, společnost BOE převzala dluh ve výši 188 milionů USD a zaplatila zbytek kupní ceny v hotovosti. Neexistují žádné důkazy o pověření/pokynech pro BOE ze strany korejské vlády. Finanční prostředky byly každopádně poskytnuty BOE-Hydis a nebyly předloženy žádné důkazy, že by byla výhoda přenesena na společnost Hynix. Proto se má za to, že půjčky ve výši 188 milionů USD poskytnuté korejskými bankami společnosti BOE-Hydis nepředstavují subvenci ve smyslu článku 2 základního nařízení.

Prodej podniku System IC

(67) Jak se předpokládalo v rámci nové restrukturalizace, v říjnu 2004 prodala společnost Hynix svá aktiva System IC konsorciu vedenému CVC Partners, soukromým kapitálovým fondem spravovaným Citigroup Venture Capital za částku 954,3 miliardy KRW. Finanční prostředky na nabytí aktiv činily 481,3 miliardy KRW z kupní ceny a financování mělo většinou podobu převodu dluhu ze společnosti Hynix na MagnaChip, společnost založenou za účelem nákupu aktiv System IC. Věřitelé společnosti Hynix převedli své nezajištěné pohledávky vůči společnosti Hynix na MagnaChip s diskontní sazbou 21 %, zajištěné pohledávky však nová společnost převzala bez jakékoli úlevy.

(68) Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že převod pohledávek formou diskontu představoval napadnutelnou subvenci. Avšak vzhledem k tomu, že společnost MagnaChip převzala dluh ve výši 481,3 miliardy KRW a zaplatila v hotovosti 481,3 miliardy KRW, musely by nejprve existovat důkazy o pověření/pokynech pro MagnaChip/CVC Partners, aby bylo možno konstatovat, že transakce zahrnovala finanční příspěvek, a žádné takové důkazy předloženy ani nalezeny nebyly. Účast věřitelů na převodu pohledávek formou diskontu byla dobrovolná. Obdobně jako v případě prodeje BOE-Hydis byly finanční prostředky poskytnuty třetí straně, nikoli společnosti Hynix, a neexistují proto žádné důkazy o výhodě přenesené na společnost Hynix. Proto se má za to, že převod pohledávek na společnost MagnaChip formou diskontu nepředstavuje subvenci ve smyslu článku 2 základního nařízení.

Odkup v hotovosti

(69) V říjnu 2004 společnost Hynix použila výnosy z prodeje aktiv System IC k provedení plánu na odkup v hotovosti, schváleného CFIC, podle něhož společnost Hynix „odkoupila zpět“ dluh vůči svým věřitelům za sníženou cenu. Společnost Hynix tím nabídla předčasné splacení svého dluhu, ovšem se sníženou sazbou. Druhý odkup v hotovosti se uskutečnil v prosinci 2004. Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že tyto odkupy v hotovosti formou diskontu byly napadnutelnou subvencí.

(70) Věřitelé, kteří se chtěli zúčastnit říjnového odkupu v hotovosti, souhlasili s tím, že společnost Hynix splatí 70 % nezajištěného dluhu a 96 % zajištěného dluhu. Diskontní sazba u nezajištěného dluhu byla v případě prosincového odkupu v hotovosti snížena na 21,84 %.

(71) Z důkazů obsažených ve spise vyplývá, že účast na odkupech v hotovosti byla dobrovolná. Dále neexistují žádné důkazy, které by prokazovaly, že chování zúčastněných věřitelů nebylo komerčně přiměřené, jelikož diskont u nezajištěného dluhu byl kompenzován předčasným splacením, a tudíž časovou hodnotou peněz. Nemá se proto za to, že odkupy v hotovosti představují subvenci ve smyslu článku 2 základního nařízení.

Zvýhodněný daňový režim

(72) Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že korejská vláda poskytla společnosti Hynix zvýhodněný daňový režim tím, že nepožadovala, aby přiznala zisky z kapitalizace pohledávky v rámci nové restrukturalizace jako příjem. Ačkoliv ztráty společnosti Hynix byly v roce 2003 takové, že by nemusela platit žádnou daň z příjmu právnických osob, i kdyby zisk z kapitalizace jako příjem přiznala, výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že společnost Hynix obdržela výhodu, jelikož tím, že nepřiznala zisk, nesnížila převod ztrát do příštích období, takže je mohla započítat oproti zdanitelným ziskům v roce 2005, kdy se stala ziskovou.

(73) Údajný zvýhodněný daňový režim pramení z odložení změny v zákoně, podle níž by musely společnosti procházející dobrovolnou restrukturalizací jako Hynix přiznat zisky pocházející z kapitalizace pohledávek jako zdanitelný příjem. Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že podle původního záměru korejské vlády měla změna v právních předpisech vstoupit v platnost v březnu 2003, takže by zisky z kapitalizace pohledávky společnosti Hynix v rámci nové restrukturalizace byly zdanitelné. Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že na základě podnětů nejméně jedné ze tří společností, jichž se tato změna zákona přímo týkala (k nimž patřila i společnost Hynix), korejská vláda odložila vstup tohoto nového ustanovení v platnost na 1. leden 2004. Společnost Hynix uvedla, že k odložení data účinnosti nového ustanovení došlo, když korejská vláda zjistila, že by okamžitý účinek byl v rozporu se zásadou zákazu zpětné účinnosti a zavedenou praxí, že daňové předpisy vstupují v platnost na počátku daňového roku.

(74) Výrobní odvětví Společenství svá tvrzení zopakovalo ve svých připomínkách předložených po zveřejnění základních skutečností a zjištění šetření. Ve spisu však nejsou k dispozici dostatečné důkazy o úmyslu korejské vlády zajistit, aby zisk společnosti Hynix z kapitalizace pohledávky nebyl zdaněn, nebo o tom, že údajné zvýhodněné zacházení bylo ve skutečnosti specifické ve smyslu článku 3 základního nařízení. Dále je sporné, zda z tohoto osvobození od daně společnost Hynix získala nějakou výhodu vzhledem k výši jejích čistých provozních ztrát a skutečnosti, že ty mohly být převedeny jen do období příštích pěti let. Společnost Hynix v roce 2005 dosáhla zisku, její ztráty však byly takové, že i kdyby byl zisk z kapitalizace pohledávky přiznán jako zdanitelný příjem, zbývající převod ztrát do příštích období by byl i nadále postačoval k tomu, aby absorboval zisk, jehož bylo dosaženo v roce 2005, tudíž v proběhu období šetření (nebo dříve) nevznikla společnosti Hynix žádná výhoda. Jelikož výhoda z kapitalizace pohledávky byla vyrovnána „brutto“, tj. bez přihlédnutí k dopadu případného zdanění, jakákoli výhoda z tohoto zvýhodněného daňového zacházení již byla zohledněna a její opětovné vyrovnání by znamenalo dvojí započtení. Proto se daňový režim týkající se kapitalizace pohledávky společnosti Hynix ze strany korejské vlády nepovažuje za subvenci ve smyslu článku 2 základního nařízení.

Refinancování z července 2005

(75) V červenci 2005 společnost Hynix refinancovala 1,2 bilionu KRW svého dluhu a předčasně se na ni přestal vztahovat CRPA. Refinancování zahrnovalo termínovanou půjčku ve výši 500 milionů USD získanou vydáním dluhopisů na Newyorské burze cenných papírů a smlouvu o revolvingovém úvěru ve výši 250 miliard KRW a 550 milionů USD za účasti korejských i zahraničních bank (dále jen „refinancování z července 2005“). Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že refinancování z července 2005 představuje další subvenci, jelikož společnost Hynix byla dosud velmi zadluženou společností, pro niž nebylo na trhu dostupné žádné financování.

(76) V červenci 2005 již byla společnost Hynix mnohem zdravější, ačkoliv stále vysoce zadlužená. Byla opět zisková a její úvěrový rating byl BBB+. Důkazy obsažené ve spisu prokazují, že podmínky financování, které poskytly korejské banky, nebyly v rozporu s jejím úvěrovým ratingem. Míra účasti zahraničních bank dokládá tvrzení společnosti Hynix, že se refinancování uskutečnilo za komerčních podmínek. Mimoto neexistovaly žádné důkazy o pověření nebo nařízení pro korejské banky, pokud jde o půjčky pro společnost Hynix v rámci tohoto refinancování. Refinancování z července 2005 se proto nepovažuje za subvenci ve smyslu článku 2 základního nařízení.

XII. **Závěr o opatřeních**

(77) Mělo se za to, že výhoda plynoucí ze subvencí vyrovnaných v původním šetření byla obdržena dne 1. ledna 2001 a byla poskytnuta na období pěti let, což odpovídalo běžné době odpisů majetku v odvětví polovodičů.

(78) Opatření uložená v původním šetření se týkala jednorázových, neopakovaných subvencí poskytnutých na stanovené období, a jelikož se má za to, že doba subvencování začala v okamžiku, kdy byla výhoda skutečně obdržena, usuzuje se, že opatření uložená nařízením o konečném clu pozbyla platnosti dne 1. ledna 2006. Jelikož konverze dluhu a přeměna úroků na jistinu z prosince 2002 přestaly společnosti Hynix poskytovat výhodu dne 13. července 2005 a platnost kapitalizace pohledávky z prosince 2002 skončila ke dni 31. prosince 2007, opatření by měla být zrušena s účinkem od 31. prosince 2007 a řízení by mělo být zastaveno.

(79) Proto by konečná vyrovnávací cla zaplacená nebo zaúčtovaná podle nařízení (ES) č. 1480/2003 z dovozu některých elektronických mikroobvodů nazývaných dynamické paměti s libovolným přístupem (DRAMs), vyrobených pomocí variant technologie kovových oxidových polovodičů (MOS), včetně technologie CMOS, všech typů, hustot záznamů, variant, bez ohledu na přístupovou dobu, konfiguraci, obal nebo rám atd. pocházejících z Korejské republiky a propuštěných do volného oběhu ode dne 31. prosince 2007 měla být vrácena nebo prominuta.

(80) Společnosti Hynix, korejské vládě, výrobnímu odvětví Společenství a všem ostatním zúčastněným stranám byly sděleny podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě bude doporučeno zrušit platná opatření a řízení zastavit, a byla jim poskytnuta příležitost k podání připomínek. Tyto připomínky byly popřípadě projednány v oddílech tohoto nařízení, které se zabývají předloženými záležitostmi.

(81) O vrácení nebo prominutí je nutno požádat vnitrostátní celní orgány v souladu s příslušnými celními předpisy.

(82) Ve svých připomínkách výrobní odvětví Společenství rovněž tvrdilo, že by opatření měla být zachována až do doby skončení jejich platnosti v srpnu 2008, pět let po uložení konečných opatření, aby se vyrovnalo napadnutelné subvencování, a na podporu tohoto tvrzení uvedlo článek 19 základního nařízení. Článek 19 však mimo jiné umožňuje zrušit opatření, pokud již nejsou nutná k vyrovnání subvencování. Článek 15 základního nařízení, který představuje základ pro uložení opatření, kromě toho uvádí, že opatření lze uložit (a analogicky zachovat), „pokud nebyla subvence nebo více subvencí zrušena nebo nebylo prokázáno, že subvence již neposkytují daným vývozcům výhodu“. Jelikož z výsledku šetření vyplývá, že subvence poskytnuté společnosti Hynix již neposkytují výhodu, platnost opatření nelze zachovat a tvrzení výrobního odvětví Společenství je nutno odmítnout,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vyrovnávací clo uložené z dovozu některých elektronických integrovaných obvodů nazývaných DRAMs (dynamické paměti s libovolným přístupem) vyrobených pomocí variant technologie kovových oxidových polovodičů (MOS), včetně technologie CMOS, všech typů, hustot záznamů, variant, bez ohledu na přístupovou dobu, konfiguraci, obal nebo rám atd. pocházejících z Korejské republiky uložené nařízením (ES) č. 1480/2003 se od 31. prosince 2007 zrušuje a řízení se zastavuje.

Článek 2

Konečné vyrovnávací clo zaplacené nebo zúčtované podle článku 1 nařízení (ES) č. 1480/2003 od 31. prosince roku 2007 se v souladu s článkem 236 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství [1], vrátí nebo promine. O vrácení nebo prominutí je nutno požádat vnitrostátní celní orgány v souladu s příslušnými celními předpisy.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 7. dubna 2008.

Za Radu
předseda
R. ŽERJAV

[1] Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).